

Lektion 22: Stoppestedet, Cirkusrevyen 1968

(Oprindelige tekst: Preben Kaas.)

Ulf: Ja, så er vi ved at være ved vejs ende. Vi er kommet til 22. lektion, for københavnske buschauffører, Stoppestedet. Mine chauffører, når I ankommer med bussen til stoppestedet og fru Andersen skal lige til at betale, hun står med pungen fremme. Lige idet hånden når pungen: FULD GAS og bremsen i, FULD GAS og bremsen i, FULD GAS og bremsen i. Fantastisk virkning, mennesker, børn og penge flyver rundt mellem hinanden. Så en hård opbremsning, og da kunden ikke kan betale, pengene er ikke til at finde; af med hende!

Det var lektion 22, vi kørte forbi.

Starten af hyldestnummer, Cirkusrevyen 2005

(Oprindelig tekst: Niels Olsen og Ulf Pilgaard, (Ulf's start af nummeret.))

(Ny tekst: Christian Runesten Laursen, (Fra Lisbet har sin første replik.))

Ulf: Sådan lød det, da jeg tilbage i 1968 fremførte: Lektion 22, Stoppestedet.
Tænk at jeg har tilbragt 40 somre i dette fantastiske telt, og I er stadigvæk
de samme. Men hvis der nu er nogen af jer, der sidder dernede og brænde
inde med gaver eller et enkelt hurra! Så kan vi da godt arrangere det.
Det er helt fint, bare sæt jer ned. Der ingen grund til at I rejser jer op.

(Ulf prøver at få publikum til at rejse sig op.)

Mange Tak!

De andre må jo ikke høre det her!!!

Derfor hvisker vi 3 korte og 1 langt.

Ulf Pilgaard længe leve!

hurra

hurra

hurra

HURRA!!!

(De andre kommer ind.)

Lisbet: Hvad er det I laver?

Niels: Hold da kæft hvor I larmer.

Ulf: Vi er lige i gang med at hylde mig.

Mille: For hvad dog?

Ulf: Det ved I da godt, ik'?

Lisbet: Jo, selvfølgelig gør vi det.

Carsten: Dit 50 års jubilæum.

Ulf: Arrgh, Hold dog op.

Lisbet: Jamen, Carsten er faktisk ikke helt gal på den. Fordi, hvornår var det nu, du startede?

Ulf: 1968

Mille: Ja, og det 52 år siden.

Carsten: Gud, så har du jo været med siden Revyen startede.

Ulf: Må jeg være fri.

Carsten: Nårh, ja, undskyld, men I er trods alt næsten lige gamle.

Niels: Ja, hvorfor hylder vi ik' Revyen i år.

Lisbet: Hold nu op, vi har diskuteret det. I år hylder vi Ulf, færdig.

Ulf: Eej, jeg er ikke helt færdig endnu. Men jeg forstår det ikke. Hvad er det I har diskuteret?

Lisbet: I stedet for at hylde Cirkusrevyen vil vi stedet lave et hyldestpotpourri af samtlige dine glansnumre.

(Niels tror, at det er ham der bliver talt til.)

Niels: Eej, Lisbet, det er pænt af dig. Det kan godt være, at jeg har lavet en masse glansnumre gennem tiden, men ligefrem lave et potpourri nummer.

Lisbet: Det er s'gu da heller ikke dig, jeg mener!

(Niels taler, ligesom de karakterer han nævner.)

Niels: Orhh, hvad! Jeg har da også lavet mange gode numre. Jeg har lavet: "Luciano på sin scooter!" eller "Hjem hash!" eller "Aben". Skal jeg lave "Aben!" Lisbet? Hvad?

Mille: Det tror jeg helt ærligt ikke, at publikum gider at se.

Lisbet: Nej, selvfølgelig ikke Niels, helt ærlig. Nej, for ser I, mine Damer og Herrer. Vi har regnet lidt på det, og Ulf har siden 1968 arbejdet for 3 Revydirektører. Han har spillet sammen med 53 forskellige skuespillere. Han har fremført 69 numre alene på scenen. Han har sammenlagt været med i 384 numre i alt. Og sidst men ikke mindst kan han i år fejre sit 40 års jubilæum.

Ulf: Eej, du har da også været med i lang tid, det ved jeg da.

Lisbet: Ja ja, men kun 28 år sammen med dig. Den første Cirkusrevy, vi lavede sammen, var i 1986.

Ulf: Det er da heller ikke lang tid siden!

Mille I 1986 spillede I sammen med min mor!

Carsten: Hold da kæft, hvor er I gamle!

Lisbet: Men nu skal det ikke handle om os; fordi kære publikum. Vi i Cirkusrevyen har samlet en lang række af Ulf's store numre og kogt dem sammen til et lækkert Ulf buffet-potpourri-nummer til ære for Ulf.

Niels: Så vi håber, at I sidder godt. Jeres sæder kan desværre ikke lægges ned, så chancerne for søvn er ikke en mulighed. Desværre!

Lisbet: Men vi kan ikke gøre det alene. Vi har brug for hjælp! Ulf, vil du hjælpe os med dit nummer?

Ulf: Ja, det er jeg jo ligesom forpligtet til.

Lisbet: Det er vi glade for!
Må jeg derfor ha' lov til at præsentere en perlerække af glansnumre til ære for Ulf Pilgaard's 40 års jubilæumsrevy! Tillykke!

Connaisseurs, Cirkusrevyen 2015

(Oprindelige tekst: James Price.)

Carsten: Tillykke! Her værsgo', et glas rødvin. Tak for invitationen. Jeg har virkelig glædet mig.

Ulf: Det var da så lidt. Nårh, men lad os se på det.

(De svinger glassene, så gardinerne ses. De snuser godt ind.)

Carsten: Hold da op, den spiller med musklerne, hvad?

Ulf: Det er et godstog. Ren fuldblod.

Carsten: Der er sgu mørke bær for alle pengene og nogle sarte violer i baggrunden.

Ulf: En antydning af algiersk tobak.

Carsten: Afgjort

Ulf: Nårh, men skål.

(De ilter rødvinen i munden)

Carsten: Tak skal du ha'!

Ulf: Hold da op.

Carsten: Det er jo et festfyrværkeri. Der er både lakrids og moskus.

Ulf: Masser af moskus. Og pludseligt lidt vingummi.

Carsten: Ja, de små gule der. Godt smagt. Der er også ribs og nogle modne blommer.

Ulf: Kostald... Gødning.

Carsten: Hestepærer på en varm julidag.

Ulf: Ja, der er nærmest noget bondsk over den.

Carsten: Men også raffineret, noget skælmsk, næsten knibsk.

Ulf: Bondekone til hofbal.

Carsten: Ja! Sådan en lidt buttet, svedig bondekone.

Ulf: Mmmmmmr.

Carsten: Ja, men hvad siger vi til den?

Ulf: Tja... Den smager jo egentlig ad helvede til.

Carsten: Du har vel ikke en kold bajer?

Ulf: Jo, det kan du fand'me tro jeg har.

Fistreløjerkok, Cirkusrevyen 1972
(Oprindelig tekst: Epe.)

Lisbet: Da jeg var i Congo
på en lille løve-tur.
Fik jeg foræret
en lille træfigur.
Sådan en lille, buttet,
smilende neger-filur.
Det er en, de kalder
en Fistriløjerkok.
Den gamle negerhøvding sagde,
"Den lille tykke mand
skal være din lille lykkemand,
fordi et sort-geni
har fyldt hans sjæl
med sort magi.
Men se til gengæld
får du et ragnarok,
af ubehageligheder,
hvis den skulle blive borte."
Så jeg passer på den sorte
her i lommen
i en lille lommeklud.
Og når så nogen spør',
Hvad er det der buler ud?
Har du fået brok?
Så siger jeg blot,
Nææ,
det er min fistriløjerkok.

Blanding af 4 **Poul Nyrup** numre og et sparre-nummer fra 2009, Cirkusrevyen 1993, 1995, 1996, 2000 og 2009

(Oprindelige tekster: Peter Møller-Holst, Carl-Erik Sørensen, Niels Olsen og Vase & Fuglsang.)

Ulf: Se, der er min pegefinger. Vi skal nemlig huske på. Dem der flyver, de har vinger. Mig og Jelved, vi må gå.

Carsten: Se, der er min pegefinger. Vi skal nemlig huske på...

Ulf: Sig mig engang. Hvad fanden er det du laver?

Carsten: Jeg skal lave mit Nyrup-Nummer.

Ulf: Dit Nyrup-Nummer? Det er da mit.

Carsten: Det var da mig, der fik det!

Ulf: Gu' var det da ej. Gå dog ud mand?

Carsten: Gu' vil jeg da ej mand!

Niels: Se, der er min pegefinger. Vi skal nemlig huske på...

Ulf: HØR DER ER S'GU DA NOGET HELT HAMRENDE GALT HER?

Hvad laver du nu her?

Niels: Det er s'gu da mig, der er Poul Nyrup.

Carsten: Det er mig, der er Poul Nyrup, gå ned og klæd om.

Ulf: Hallo! Er I fuldstændig splittergale begge to?

Hvad er det, der får sådanne nogle, ja, rent ud sagt opkomlinge til at tro, at I kan lave en Poul Nyrup parodi. I ligner ham jo overhovedet ikke!

Carsten: Det gør vi da i hvert fald.

Niels: Vi ligner ham da mere, end du gør!

Carsten: Ja, du er alt for høj!

Ulf: Nårh, hvis I er så enormt dygtige, så lad os se hvad I kan. Kom, værsgo' scenen er jeres!

Niels: Okay, så er det dig først.

Carsten: Nej du må godt.

Niels: Nej, dig først.

Carsten: Du var så god lige før!

Niels: Kom nu mister smart!

Ulf: Hør I to! Vi skal jo spare et sted. En revy klarer sig faktisk rigtig godt med bare 3 skuespillere.

Carsten

og Niels: Hvad mener du?

(Ulf hiver i usynligt håndtag, og lem kører ned med Niels og Carsten.)

(Ulf går ud mod publikum for at fremføre den egentlige Poul Nyrup parodi.)

Speaker: Og her kommer han igen. Hele Danmarks tidligere statsminister, der stadig prøver at komme kontakt med befolkningen.

Ulf: Godaften!

I de forgangne årtier har debatten herhjemme været præget af de fremmede. Vi har oplevet tusinder af mennesker på flugt. Her tænker jeg især på socialdemokratiets vælgere. Hvor er de blevet af?

Og hvorfor ville Pia Kjærsgaard ikke sende dem tilbage, hvor de kommer fra. Jeg ved det ikke?

Men når det er sagt, så vil jeg gerne sige det næste.

Nemlig, Hallo!

Vi skal tage hånd om de små, vi må ikke glemme de svageste: Ny Borgerlige, Dansk Folkeparti. Dem skal der også være plads til. Er det virkelig det, vi ønsker? Det tror jeg ikke. Men har vi et valg? Det mener jeg ikke! Men jeg mener, vi havde et sidste år.

Jeg kan ikke høre ordet: Politikerlede, uden at tænke... og det mener jeg ikke kan være vores opgave.

For hvad er det politik til syvende og sidst går ud på? Jeg ved det ikke? Det er så nemt bare at føre en politik. Men er det det, vi vil? Det mener jeg ikke? Og hvis det er, hvorfor gør vi det så ikke? Jeg ved det ikke?

Vi må til sidst ikke glemme, at vi har en lang række kernevælgere, der trofast sætter deres kryds ved det samme sted hver gang. Nemlig ved partiet Venstre. Og hvordan kommer vi så videre? Ja, der er da også sket et par fremskridt inden for de sidste par måneder. Der er kommet blade på træerne. Jeg er taget på ferie. Og den 24. december er det juleaften. Lad mig i den forbindelse erindre om bibelens ord:

“Og Hans Engell viste sig iblandt os.” Og hvorfor gjorde han så det? Det ved jeg ikke? Men lad mig slå fast, det er blevet lettere at være socialdemokrat. Tænk bare på problemet med at finde en plads ved vores landsmøder. Det problem eksisterer ikke længere. Ligesom en lang række faktorer heller ikke længere eksisterer. Her nævner jeg i flæng. Socialismen, hvor blev den af? Jeg ved det ikke? Men lad mig endnu en gang slå fast, at der kun er to ting i vejen med arbejderbevægelsen. Der er ingen arbejdere og ingen bevægelse.

Så når jeg ser et rødt flag smælde, så ved jeg, at jeg er gået forkert.

Far igen, Cirkusrevyen 2007

(Oprindelig tekst: Vase & Fuglsang.)

Mille: Jeg har lige været til børnefødselsdag på McDonalds.
Det var min lille søns 2-års fødselsdag.
Nårh Nårh, tænker man så.
Der er nok én, der har giftet sig ungt.
Nej gid det var så vel!
Min kone var sgu 72, da hun nedkom.
Det var noget, de havde gejlet hinanden op til, nede i mimreklubben.
Hele kniplings-holdet var fuldstændig skruk.
Det skulle så foregå ved kunstig befrugtning, mente hun.
Jeg mindede den halv-demente dame om, at jeg blev steriliseret under Poul Hartling. Men den havde hun luret!
Tænk, den snu satan havde i mange år haft en bunke af mine gamle underbukser gemt i bunden af kummefryseren.
Se, jeg havde hørt et eller andet om, at gravide kvinders bryster vokser til det dobbelte. Det glædede jeg mig naturligvis til.
Og det passede.
De blev dobbelt så lange.
Hvad der før var "to femmere i en sok", var nu "to vandmeloner i et par åleruser."
Nå, men vi fik så vores lille dreng.
Arne Blomberg.
Arne efter mig... og Blomberg efter kummefryseren.
(Mille kigger på sit ur.)
Guuud, er den blevet så meget?
Jeg skal tilbage til den rædselsfulde McDonalds til den næste børnefødselsdag.
Og det er også min kones skyld!
Tænk den store idiot solgte resten af mine underbukser nede i mimreklubben!!!

I modgang og modgang, Cirkusrevyen 2001
(Oprindelig tekst: Niels Olsen.)

Lisbet: Lykkelige barndoms minder.
I gode trykke kår.
Alt kørte bare på skinner.
Fra jeg var fire år.
Jeg ville stå på en scene
Og jeg fik lov til alt.
Jeg var den eneste ene.
Hvordan pokker ku' det gå så grueligt galt?
For jeg havde de bedste vilkår.
Men så mødte jeg Ulf Pilgaard.
Og fra evigt luksusliv i sus og dus.
Sank hele lortet i grus.

Perlemor, Cirkusrevyen 2009

(Oprindelig tekst: Vase & Fuglsang.)

Ulf: Godaften
Mit navn er Hanne Beck Hansen.
Jeg er forhenværende perlemor her på politigården.
Og som sådan øverst forsvarlig for klar snak i politietaten.
Husk på, tydelig tale afhænger i høj grød af hørerne som ører det.
Ører man, hvad der virkeligt bliver slagtet,
eller ører man nogle ord, som sagt ikke blev slettet?
Hvad er fnat og hvad er fufta?
Jeg har nu plantet en slagtnings-plan,
sammen med landets mystik-jurister,
mystik-jurister Mikkel Brandmandsen
henrettet en anlægslinie for en korrekt anholdelse.
Må jeg lige fise en gang?
"Kokken er fra Anholt, og De er her med farseret til forret med en avocado.
Hvis ikke De fjorter friværtigt med på Tjulahop-gården,
ja så må jeg knæppe treklen,
og idømme Dem tre gange:
ogger-gogger-gummi-rocker-erle-snerle-kan-du-fat´-det-perle!!!"
Det kalder jeg klar snak fra den syge politi-moster.
Vaffeljern.

De små synger, Cirkusrevyen, 1998
(Oprindelig tekst: Niels Olsen.)

(Carsten kommer kørende ind med Niels i barnevogn, og skal lige til at køre ud over scenekanten.)

Niels: STOOOP!!!

Carsten: Det er svært at være barn i dag.

Niels: JA, det er det!

Carsten: Man skal lære mange ting.

Niels: JA, det er det!

Carsten: Når man er alene hjemme.

Niels: JA, det er det!

Carsten: Skal man lære at tænke sig om.

Niels: JA, det er det!

Carsten: HOLD DIN KÆFT, DIN LILLE LORT. DET ER JO FORKERT!!!

Niels: Ja, det er det.

Carsten: Skal du have fingrene ind i stikkontakten?

Niels: Hmm. *(Ryster på hovedet)*

Carsten: Jeg kan ikke høre, hvad du sagde!

Niels: Nej, tak.

Carsten: Det var bedre.

Niels: Nej, tak.

Carsten: Nemlig, SYNG!

Niels: Det er svært at være barn i dag.
Bedstefar er blevet syg.

Begge: Derfor skal vi ik' på ferie.

Niels: Vi skal bare passe ham.

Carsten: Ja, vi skal så!

Niels: Hold din kæft, din lille lort.

Carsten: Nårh! Nårh! Kan du huske, hvordan det lyder, når du kommer i tørretumbleren?

Niels: Dullum, Dullum, Dullum, Dullum, Dullum. Av, Av, Av.

Carsten: Nemlig, SYNG!

Begge: Man må ikke gi' bedstefar for meget saftevand.

Så vi ga' ham tyve piller fra et glas!

Først så, så han mærkelig ud.

Og så lå han som en klud.

Og nu ligger han og sover på sin plads.

Men vi håber og vi tror.

Vi får ros af far og mor.

Når de ser, at vi har slået ham ihjel.

Nu får vi sommerferie alligevel!

Nu får vi sommerferie alligevel!

(De kører ud.)

Niels: Ja, det gør vi.

Carsten: HOLD DIN KÆFT!!!

Et lille kompromis, Cirkusrevyen 2007
(Oprindelig tekst: Carl-Erik Sørensen.)

Ulf: Der er rigtig mange mennesker, der går rundt og har en tro,
og som ikke kan klare sig uden en himmelsk støttepædagog.
Men efter min definition, så er begrebet religion
verdens største årsag, til at folk bliver sure på nogen.
Hvis de nu ku' lade vær' med at slagte dyr på deres altaner og rende og vikle
konen ind i sorte lagner.
Så ku' vi til gengæld fire lidt på det med næstekærlighed, hvor vi allerede har
skåret kraftigt ned.
Vi må også lave et lille kompromis,
så vi kan være i det samme himmerige.
De skal op til en masse jomfruer uden slør og....
og vi vil have hunden med i himlen, når vi dør.
Men hvis vi lige forestiller os, at vi brugte et par dage,
på at fjerne det, der skiller os, så der ikke er noget tilbage.
Så er der alligevel en lille forskel mellem os og dem.
Den lille forskel, at de ikke kan sende os hjem.

Så er der afgang, Cirkusrevyen 1972
(Oprindelig tekst: Preben Kaas.)

(Ding-lyd, som i togene.)

Mille: Dette er statsbanen.
Om en halv time ankommer toget fra Middelfart.

(Mille kommer ud fra mikrofon-boks.)

Mille: Apropos Middelfart.
I Torsdags i sidste uge var der en herre, der gerne ville stå af i Middelfart.
Jeg beklagede mange gange over for herren og sagde, at vi ikke stopper i Middelfart.
Og første gang i statsbanernes historie, ydede vi service.
"Jeg skal bede lokomotivføreren om at nedsætte farten, idet vi passerer Middelfart.
Så vil De være i stand til at springe ned på perronen og bare huske at løbe med toget, så De ikke kommer ud af balance."
Vi kom til Middelfart.
Hastigheden blev sat ned.
Manden sprang af og løb med fremad.
En af mine kollegaer i den bagerste vogn fik øje på ham, fik fat i ham, hev ham op i vognen og sagde, "Der var de s'gu heldig, vi standser aldrig i Middelfart om torsdagen!"
Er I klar over, at I der lige så en statsbane-funktionær i funktion.

Knuz fra mormor og morfar, Cirkusrevyen 2012
(Oprindelig tekst: Mette Lisby og Jesper Bæhrenz.)

Ulf: Hvad så Bakken!
 Så er der U til dit L og L til dit F
 Hvad siger det?
 Det siger ULF!

Ulf: Så er U-L-F i huset og I ved, det ender godt.
 Jeg er frisk, fræk og fyrig, og stadig Mega-hot.
 Selv om jeg har været revyens alderspræsident,
 nåede jeg hverken at bruge støttestrømper eller støtte-permanent
 Glem alt om Medina og L.O.C.
 I Teltet styrer Ulf og Lisbet D.

Lisbet: Joh, hvad så der, I er for vilde, I er for syge.
 Lisbet D. tjekker ind og fortæller jer det nye.
 Vi har fuld fart frem, vi er ik' til at stoppe.
 Vi kan fand'me selv holde bukserne oppe.

Kor: De bli'r aldrig pensionist.
 De er alders-anarkist.
 De blev ældre, det var federe end de troede.
 Selvom man er gammel, går man ik' af mode.

Ulf: Kig dog på mig.
 Kig igen.
 Jeg er nioghalvfjerds.
 Ligner jeg måske én, der synger for på sidste vers?

Lisbet: Jeg er nede med de fede, jeg er sej og det er her.
Ulf: Fedt at være li' så cool som Bent Fabricius-Bjerre.

Begge: Vi bli'r bedre og bedre for hvert år, der går.
 Vi har stået sammen på scenen i halvtredsindstyve år.
 I skal ik' komme her og snakke om alderdom.
 Det er bare noget fis, man er den alder, som
 man føler, at man er.
 Tal dikterer ikke nogen.

Begge: Alder er ik' en hindring.
 Alder er en illusion.

Smartphone, Cirkusrevyen 2012
(Oprindelige tekst: Vase & Fuglsang.)

Carsten: God aften, I må undskylde, at jeg er lidt ved siden af mig selv. Sagen er den, at jeg er bedemand. Jeg kommer lige fra byretten, hvor jeg er stævnet efter § 139, "Usømmelig omgang med lig." Jeg er dybt rystet. Jeg har altid udvist stor respekt for afdøde og familie. Men jeg er blevet offer for den ny-moderne teknologi i form af disse rædsomme smartphones. Men jeg kendte ikke den dersens stavekontrol, og det gjorde mine sidste kunder i hvert fald heller ikke. Det hele startede med denne forespørgsel: "Kære Badeland. Vores gamle tante er desværre døv. Har de tid?" Nu er jeg jo ikke ørelæge i Lalandia, så jeg bad dem tjekke høreapparaterne. Jeg fik straks tilbage. "Høre-kammeraterne fejler ikke noget. Tante stille sovset ind. Venner og familie vil nu begramse hende." Og nu væltede det ind med de mest bizarre ønsker. Det næste de skrev var, "Vi ønsker at tante skal ligge med kosten åben. Herefter skal hun brankes, og asken skal hældes i en ugle. PS. røde pelikaner." Så jeg fik udhulet en hornugle med skruelåg. Røde pelikaner er åbenbart fredede, så jeg snød lidt og dyppede en flok hejrer i rødbedesaft. Så manglede jeg bare dødsannoncen, hvor der under bekendtgørelse skulle stå: "Tante er taget hjem til den almægtige Ged. Hun jordfræses lørdag klokken 11 i Skt. Lokums-kirken. For de aller nærmeste er der baghyler i sauna-gården. Tantes yndlings baller med smør og rababerkompatter." Det var vel til ære for høre-kammeraterne, går jeg ud fra. Jeg rykkede hele smøren ind og næste dag kom politiet så og hentede mig. Og nu har jeg fået min dom. På sms, selvfølgelig. Den lyder: "Straffen er 10 fagmøder af 5 tissekoner." SMARTPHONE, ryk mig i revnen!

Hos skrædderen, Cirkusrevyen 2009

(Oprindelig tekst: Ernst Trillingsgaard.)

(Lisbet kommer ind i en aflagt, grim, sort kjole.)

Niels: *(Nynner)* Åh, ja, nu skal jeg være der!

Lisbet: Tak, for det.

Niels: Se, jeg har tænkt mig at lave et snit, her i taljen, og ligeledes her!
Og ved du hvad, så vil jeg lige lægge skuldersonnen ind her! Sådan.

Lisbet: Det tror jeg også bliver pænt.

Niels: Ja, det kan jeg godt garantere dig for det gør, du.

Nu skal du bare se!

Så snupper vi altså også lige lidt af længden. Sådan!

Lisbet: Nu skal du passe på, at den ikke bliver for kort, ik'.

Niels: Uhh, den bliver skam festlig, du!

Det bliver lige over knæene, ik'.

Ja, og så laver jeg s'gu en lomme her.

(Niels tegner en lomme, ved Lisbet's ene bryst.)

Og en lomme her!

(Niels tegner ligeså en lomme, ved Lisbet's andet bryst.)

Ja. Hvad siger du til det?

Lisbet: Det tror jeg altså ikke, at jeg bryder mig om.

Niels: Mener du det.

Lisbet: Ja, jeg syntes ik', at der skal være lommer lige der. Altså!

Niels: Er du helt sikker?

Lisbet: Ja, det er jeg faktisk helt hundrede procent sikker på...

Niels: Nårh, Ja, men okay, så ta'r vi dem da bare af igen.

(Niels visker kridt-lommerne af Lisbet's bryst.)

Lisbet: LAD DOG VÆR'!!!

Niels: Hvad så med et par baglommer?

(Lisbet løber skrigende ud, efterfulgt af Niels, der prøver at befamle hendes bagdel.)

Stjernetegn, Cirkusrevyen 1970

(Oprindelig tekst: Preben Kaas.)

Carsten: Hvis De er født mellem den 24. Oktober og den 22. November, er De Skorpion! Ligesom Ulf Pilgaard.

(Ulf kommer på scenen)

Carsten: Er her nogle små, iskolde, beregnende, egoistiske, utrolig skinsyge og meget mistænksomme skorpioner til stede?

Ulf: Så kan jeg fortælle dem, at de er intelligente, energiske, følsomme og enormt sexede.

(Lang akavet pause, som bliver afbrudt af Carstens videregående replik.)

Carsten: Nårh, men det er her, du går ud.

Ulf: Hvorfor skal jeg gå ud?

Hør, jeg skal forresten lige stille dig nogle spørgsmål.

Hvad syntes du bedst om?

(Ulf slår spørgende ud med armene)

Carsten: Det ved jeg ikke!

(Tager fat i Ulf's hånd og tager dansefatning, efterfulgt drejer de en omgang.)

(De nejer og bukker. Carsten meget overdrevet.)

Carsten: Puhh, Jeg er helt forpustet!

Integration, Cirkusrevyen 1986, 1989, 1998

(Oprindelig tekst: Carl-Erik Sørensen og Flemming Sørensen.)

Niels: Jeg går på bakken i 89.
Jeg går ind i skidetelt.
Der, hvor man skider bjørne.
Og jeg sige til mand med gevir: "Jeg vil gerne skide!"
Så han pege og sige: "Ja, toilettet ligger lige derovre."
Jeg sige at han misforstår. Jeg vil jo gerne knalde hans Bjørne.
Nårh, men jeg går hjem og jeg se min nabo.
Min nabo han ikke lide fremmede.
Han ikke lide fremmede.
Han har stor piktrådshegn rundt om sin hus,
Som jeg stik mig på og få blødforgiftning.
Så jeg ring på hans dor og hans kone lukker op.
Og jeg sige: "Goddav, Jeg har lige revet mig på din pik."
Hun sige: "Hun ikke ha pik, for hun være en dame."
Sefulgelig, jeg godt kan se. men du ha' stor pik ude på fortovet.
Så hun bli' sur og sige at: "Jeg kan kom ud. Og jeg være perverse støder."

Det er sikkert ikke altid nemt at være fremmed her i landet. Men altså...

Mig har de aldrig generet.
Jeg er da fuldstændig ligeglad, hvor de bli'r placeret.
Den dag de kom væltende
og lagde sig i teltene.
Hjalp jeg dem personligt med at blive integreret.
Jeg gik og så sur ud de første par uger.
For at de ligesom kunne vende sig til vores kultur.

Et nøgent menneske/ Jørgen Leth, Cirkusrevyen 2010, 2019
(Oprindelig tekst: C.S Anderson og Vase & Fuglsang.)

Carsten: Godaften, Jørgen Leth her.
Jeg vil gerne læse et digt.
Jeg er et menneske.
Jeg er et nøgent menneske.
Du ligger under mig.
Jeg er oppe i dig,
her midt på køkkenbordet.
Jeg kigger ned ad mig selv,
på min mave, det nøgne bjerg.
Jeg har fundet rytmen, kadencen.
Så revner loftet.
Huset skælver.
Lampen falder ned.
Ruder knuses.
Jeg skynder mig ud på gaden.
Port au Prince ligger i ruiner.
Sætter mig ind bag rattet på min Citroën, Carmen Rosita.
Opkaldt efter kokkens datter på Haiti,
selvfølgelig, det er logisk.
Med bløde kurver, bred bagsmæk og store forlygter.
Det kan jeg virkelig godt lide.

Fejlbehandling, Cirkusrevyen 2008
(Oprindelig tekst: Peter Bisgaard Christiansen)

Niels: Ja, Næste.

Mille: Dav doktor.

Niels: Ja, god dav.

Mille: Jeg ved ikke om du kan hjælpe mig.

Men her i den senere tid har jeg bare været sådan mat og modløs og træt.

Niels: Nårh, Ja, men det skal jeg snart få gjort noget ved.

Hvis De lige stiller dem herover.

Mille: Okay.

Niels: Det er fint. Lad os se på det.

(Mille bliver Masseret/"Kropsvisiteret" og bliver taget på bryst og bagdel.)

Mille: TROR DU VIRKELIG, DET HJÆLPER!!!

Niels: Ja, det er jeg helt overbevist om.

Du virker allerede meget mere livligere, end du gjorde for et øjeblik siden.

Millet: HOLD SÅ OP!!!

Niels: Rolig, Rolig.

Mille: Rolig. Ved du ikke, at man ikke må lægge an på sin patienter.

Jeg melder dig til politiet!

Niels: Ja, det får du ikke meget ud af.

Mille: Så, hvorfor ikke det?

Niels: Kan du læse hvad der står her?

Mille: JA, Knud Andersen.

Niels: Ansat ved: LÆGER UDEN GRÆNSER!

Mille: *Skriger.*

(Mille løber skrigende ud.)

Dronningen, Cirkusrevyen 1997, 2006, 2008, 2011, 2014
(Oprindelige tekster: Carl-Erik Sørensen.)

Ulf: Ja ja, vi skal nok gå ud på balkonen.

(-Hurra, Hurra, Hurra!)

Kan vi så få ro dernede?

Gud fri os vel, vi skal bare ud og ryge.

Ihh, det hænger i gobelinerne og lugter, får Vi at vide.

Herre Gud, det gør børnebørnene da også.

Åhh, hvor de bare trænger til at blive opdraget.

Ja, Vi husker tydeligt, hvordan Henrik i sin tid altid råbte af Frederik, "Jeg skal komme efter dig." Og det kom i den grad til at passe, når man tænker på rangfølgen, Ikke sandt.

(-Gråd)

Nej, det går ikke. Skal vi synge en lille godnat sang for dig. Er det det vi skal, lad os se, "Ritsch, Ratsch, Filijong gong gong, send Alex hjem til Hong kong kong." NEJ, FY Margrethe. Ikke et ondt ord om Alex. Hun ser ganske vist lidt skævt til os, men det er ligesom noget medfødt.

(-Gråd)

Altså, Jamen, Hvis Deres Kongelige Højhed ikke sover nu, så læser Vi op af farfars digtsamling.

(-Gråd forsvinder.)

Ja ja, man kommer langt med trusler.

Tænk her forleden kom Frederik hjem og fortalte, at han og Mary lige havde været et smut ude og se til de to tasmanske pungdjævle. Så sagde Vi også til ham at, "Sådan taler man ikke om sine svigerforældre!"

Her for tiden er Mary vist ude og repræsentere Os et eller andet sted. Det er jo egentlig pudsigt, at man siger om os kongelige, at vi blåt blod i årerne. Der er jo ikke meget blåt i Mary.

Nej, Fy Margrethe.

Åhh, Vi husker også da Vi sommetider var i cirkus. Men et år havde de skiftet den hvide klovn ud. Straks havde vi balladen, FARMOR, FARMOR, FARMOR, skreg ham den lille med jakkesættet, som Vi aldrig kan huske hvad hedder.

"Hvad er der blevet af den gamle franske klovn." Og så kunne Vi jo ikke dy os for at sige, "Han sidder derhjemme og skriver frække digte."

Nej, Fy Margrethe.

Det røg ud af Os, og det gør det jo jævnlige, kan man sige.

Nej, også den gang, hvor prinsgemalen fyldte 80. Vi var fuldstændig ved at glemme det, manden ville jo ikke fejres. Kun med 3-4 TV-koncerter for de 7-800 nærmeste. Jamen, han var altså lidt sær. Også på det punkt. Nej, Vi var rigtig glade for Henri. Det var Vi. Nogen skulle jo være det.

Det var også godt, at Vi nåede at komme i Revyen og se Hr. Pilgaard, inden han abdicerer. Åhh, Det bli'r så rart at gå stille og fredeligt inde på strøget, uden at der kommer en scenetekniker og dunker én i ryggen og siger, "Nårh, Dit lange rær, har vi glemt at smide kostumet."

Jeg ønsker af hjertet tak til Hr. Pilgaard for tro tjeneste.

Gud bevare Danmark.

Et fattigt ord, Cirkusrevyen 1993 (Finalenummer)
(Oprindelig tekst: Carl-Erik Sørensen og Musik: Henrik Krogsgaard.)

Lisbet: Ulf's sidste revy er omme.
Hele teltet er i kog.

Niels: Tak, fordi I ville komme.

Niels og Lisbet: Her til hans kæmpe store afskedsshow.

Mille og Carsten: Vores bedste ønsker følger ham på vej.
Når han nu forlader dig.

Niels: Og dig.

Lisbet: Og Mig!

Alle: Hvorfor kan han ikke blive?
Denne store personlighed.
Det er ham, der har formået at drive
folk ud til dette sted.

Alle: Han er gammel, svag, og man skal også tænke på hans stand.
Det er snart et spørgsmål, om hvorvidt han stadig kan.

Alle: Men han ka' stadig vælte telte.
Og få hjerter til at smelte.
Han er størst af alle helte.
I det samled' whiskybælte.
Tak fordi I tog imod hans guldorn med den rette ånd.
Lad os gi' den største stjerne en ekstra hånd.

(Her er der eventuelt tid til, at balletten kommer ind og bukker, efterfulgt af Skuespillerne.)
(Jeg tænker at Ulf først kommer på scenen nu, siddende i en kongestol/trone, op af lem i scenegulv.)

Ulf: Jeg kan ikke sige andet end farvel og tak i kor.

Ulf og Lisbet: Og så siger man, TAK er kun et fattigt ord.

Alle: For han kan stadig vælte telte.
Og få hjerter til at smelte.
Det er hårdt at stå model til,
at han nu må sige farvel,
TIL ALLE JER.

Ulf: Man har ikke lyst til at gå, når man er sammen med jer!